

ת"פ 26381/11/23 - מדינת ישראל נגד אורן יצחק כהן (עציר)

בית משפט השלום באילת

ת"פ 26381-11-23 מדינת ישראל נ' כהן(עציר)
תיק חיצוני: 483551/2023

לפני	כבוד השופט גיל אדלמן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	אורן יצחק כהן (עציר)

החלטה

מיד עם סיום הקראת גזר הדין ביקש ב"כ הנאשם כי אורה על השבת טלפון נייד השיך לנאשם ואשר נתפס ממנו במסגרת ההליכים בתיק.

המאשימה התנגדה לבקשה והפנתה לכתב האישום בו צוינה מראש עתירתה לחילוט הטלפון הנייד.

בנוסף, הפנתה לעובדות כתב האישום המתוקן, ובעיקר לסעיף 10, המפרט כי הנאשם החזיק בטלפון הנייד באמצעותו התכתב באמצעות יישומון whatsapp ועל גביו מסרונים בינו לבין אחרים, שעניינם סחר בסמים.

ב"כ הנאשם אף עתר להשיב לנאשם שקית סמים ובה קנביס רפואי במשקל 72 גרם. נטען כי הנאשם החזיק בסם בהתאם לרישיון.

המאשימה בתגובתה בה התנגדה להשבת הסמים הטעימה:

"נתפסו למעלה מ - 10 שקיות מריחואנה/קנביס ברשותו של הנאשם, מדובר בבקשה קנטרנית ותמוהה שבעתיים נוכח הודיית הנאשם כאמור בעבירות של החזקת סם שלא לצריכתו העצמית והספקת סם לאחר, כך שבנסיבות העניין לא ניתן ליצור הבחנה בין המריחואנה שסיפק הנאשם לאחרים לבין זה שהחזיק ברישיון לכאורה."

לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים באתי למסקנה כי מוצדקת עתירת המאשימה להורות על חילוטו של מכשיר הטלפון הנייד. כן מצאתי לדחות בקשת הנאשם להשבת שקית ובה המריחואנה הרפואית.

אכן, מוטב היה אם המאשימה היתה עותרת לחילוט מכשיר הטלפון במסגרת הטיעונים לעונש כחלק בלתי נפרד מרכיבי

הענישה, קל וחומר כשמדובר בהסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים. עם זאת, מיד עם סיום הקראת גזר הדין, ועוד טרם חתימתו, התנגדה המאשימה לבקשת הסניגור להשיב את מכשיר הטלפון והפנתה לעובדות כתב האישום.

הפסיקה ברורה לעניין זה; במסגרת ע"פ 1000/15 אהו אלחווה נ' מדינת ישראל (15.6.2015) נקבע כי יש לבחון מהות ועוצמת הזיקה בין מושא החילוט לעבירות שבוצעו ולוודא כי חילוט הרכוש לאחר מתן גזר הדין איננו פוגע באיזון שיצר גזר הדין בין הרכיבים השונים.

האפשרות להורות על חילוט לאחר מתן גזר הדין קבועה בסעיף 39(ג) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט-1969.

בענייננו קיים קשר ישיר בין העבירות שבוצעו לבין מכשיר הטלפון, אשר כאמור שימש כלי בידיו של הנאשם להפצת הסמים והספקתם לאחרים. מסיבה זו הצהירה המאשימה מראש על עתירתה לחילוט המכשיר.

סעיף 36א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג - 1973 (להלן: פקודת הסמים) קובע:

"הורשע אדם בעבירה של עסקת סמים, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש שהוא -

(1) רכוש ששימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או ששימש או נועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה..."

משכך, ואף בהתאם להוראות פקודת הסמים, הרי שעתירת המאשימה בדין יסודה.

לאחר שהתרשמתי כי חילוט מכשיר הטלפון מיד עם סיום כתיבת גזר הדין, אין בו בכדי לפגוע באיזון בין רכיבי הענישה השונים, שכן לא הוטלה סנקציה כספית על הנאשם, אני מורה על חילוט מכשיר הטלפון מסוג אייפון שנתפס מידי הנאשם.

אשר לעתירה להשבת קנביס רפואי אותו החזיק הנאשם ברישיון, בשים לב לנימוקי המאשימה, ומשהורשע הנאשם בהחזקת סם מסוג זה שלא לצריכתו העצמית וכן בעבירה של הספקת סם מסוג קנביס, אני דוחה את הבקשה והסם יושמד.

הצדדים.